

Slapies!

(Roomies)

Een komedie in drie bedrijven

door

JACK SHARKEY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SLAPIES! - ROOMIES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACK SHARKEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hal Mastik - een niet-helemaal-vroegere masseur

Miranda Kerwyn - bloedmooie erfgename van een emerald mijn, 22 jaar

Bert Pandangus - een jockey. Mager, klein; 30 jaar

Zenobia Poindexter - een doorbraak in de hormonale geneeskunde

Howard Van Clyden - een oude advocaat van de familie

Tijd van handeling: Heden, midden mei.

Plaats van handeling: Het toekomstige huurappartement van Hal Mastik en zijn aanstaande bruid Miranda Kerwyn.

EERSTE BEDRIJF: zaterdagmiddag ongeveer één uur.

TWEEDE BEDRIJF: Twee seconden later

DERDE BEDRIJF: Twintig minuten later

DECOR:

Het decor is het appartement dat spoedig betrokken zal worden door Hal Mastik en Miranda Kerwyn. Het is iets bijzonders. Alles ziet er duur uit. Links voor staat een halfronde tafel tegen de muur met daarboven een fraai ingelijste spiegel. Op de tafel staat een telefoon. Direct daarachter is de deur naar de gang van het appartementsgebouw. Direct achter deze deur maakt een klein stukje wand een hoek van negentig graden en bevat een dubbel opengaande keukendeur. De wand gaat direct na de deur in de oorspronkelijke richting verder. Op de hoek staat een grote palm in een pot (zeker 2 meter hoog). Tegen het stuk wand achter de plant staat een kast met drank, waarnaar in de tekst verwezen wordt als "kast". Achter de kast maakt de wand een hoek zodat ze evenwijdig gaat lopen met de voorkant van het toneel. Hier zien we vlak bij de hoek een aantal traptreden naar de half-zichtbare slaapkamer van het appartement, waarin we rechts dubbele glazen deuren zien die uitkomen op een klein terras met een balustrade. Het bed is zichtbaar en op het tafeltje naast het bed staat een tweede telefoon. Geheel links in de slaapkamer (hoewel niet zichtbaar) is een kleedkamer, kast en badkamer en een soort toegang tot de keuken. De voorkant van deze verhoogde slaapkamer heeft aan de voorkant een leuning. Onder de leuning staat een halfronde bank met daarachter een vaas bloemen op een tafeltje dat de hoek tussen de achterwand (slaapkamer) en de rechtermuur opvult. Er staat een salontafeltje voor de bank die wordt in het stuk de "tafel" genoemd. Onder aan de trap en links van de salontafel staat een bijpassende fauteuil. Later wordt er nog een tafeltje toegevoegd dat aan de linkerkant van de fauteuil wordt gezet, maar dat is er nog niet bij het opgaan van het doek voor het eerste bedrijf. De terrasdeuren staan een klein stukje open. De voorjaarszon schijnt naar binnen en in tegenstelling tot gewoonlijk is het stralend mooi weer. De kamer blijft vrolijk en licht tijdens het hele stuk.

EERSTE BEDRIJF

Miranda Kerwyn staat bij de salontafel en bekijkt twee pruiken die op koppen van piepschuim op de tafel staan. Er staat een derde kop die geen pruik bevat omdat hierop de pruik hoort te komen die Miranda draagt. Haar eigen haar is eenvoudig donker blond, maar ze draagt momenteel een zilverblonde pruik en ze staat te twifelen tussen de koperrode en de ravenzwarte pruik op de koppen. Miranda is ongeveer 22 jaar en wat je noemt: "een stuk". Aangezien ze bezig is met de schoonmaak en de verhuizing, heeft ze eenvoudige schoenen, een oude sweater en een jeans rok aan. Haar tas ligt op de wandtafel. Ze blijft een twintig seconden nadat het doek open is naar de pruiken kijken, dan neemt ze de blonde pruik af en we zien dat ze haar eigen haar gemakshalve als een soort knotje heeft opgebonden. Ze zet de blonde pruik op de kop, pakt de zwarte en gaat naar de spiegel om de pruik goed op te zetten. Ze lacht tevreden en gaat terug naar de tafel als er geklopt wordt. Ze draait zich om, wil opendoen, maar schijnt zich iets te herinneren en doet de deur niet open. Ze doet een stapje achteruit, neemt een nerveuze ouwe-vrijsters houding aan en zegt met een gek geluidje in haar stem.

Miranda: Wie is daar?

Hal (*achter*): Je weet verdomde goed wie daar is! Doe de deur open!

Miranda: Mijn verloofde heeft me gezegd dat het heel gevaarlijk is om de deur open te doen zonder te weten wie er is!

Hal (*achter*): Nog niet half zo gevaarlijk als een verloofde zo kwaad te maken dat hij die verrekte deur opentrap!

Miranda (*lacht, praat weer gewoon en doet de deur open*): Oh, hemeltje Hal....!

Hal Mastik komt binnen hij heeft een jeansbroek en een T shirt aan; hij heeft het figuur dat past bij dit soort kleding. Hal is ongeveer 25 jaar, ziet er goed uit, maar is op dit ogenblik flink geïrriteerd. Hij heeft een tafeltje bij zich dat naast de fauteuil moet staan; tijdens de volgende dialoog gaat hij naar de fauteuil en zet het tafeltje op zijn plaats.

Hal: Speel je spelletjes maar op een beter moment. Dit is.... eh.... ik vind.... dit is niet het geschikte moment. Ach verdorie, je weet wel wat ik bedoel.

Miranda (*loopt achter hem aan. De deur gaat vanzelf dicht doordat de sponning een beetje - niet zichtbaar - schuin staat*): Je hebt me zelf verteld dat ik de deur niet zomaar open moest doen. Ik was aan het

oefenen voor het gehoorzame vrouwtje.

Hal (*zet de tafel op zijn plaats, draait zich naar haar om, armen in de zij*):

Van dat soort gehoorzaamheid krijg ik nog eens een hernia!

Miranda (*zet haar handen liefdevol op zijn schouders*): Maar het is zo'n belachelijk klein tafeltje en jij hebt van die kolossaal brede schouders....

Hal: Houd op met die flauwe kul. Als je denkt.... (*hij stopt omdat zij hem kust. Als ze een moment stopt gaat hij verder met*) dat je onze ruzietjes kunt winnen..... (*zij kust hem weer; als ze stopt gaat hij verder, maar is niet meer zo kwaad*) door met je mooie ogen te staan knippen en.... en.... oh verdorie! (*hij wil haar grijpen om haar te zoenen, maar zij rent lachend naar de deur*) Hé daar, kom eens hier jij.....!

Miranda: Over twee weken heb je de rest van je leven de tijd om te vrijen.

Hal: Dat zal wel. Jij kust me alleen maar als ik kwaad ben.

Miranda (*neemt haar tasje van de wandtafel en doet de deur open*): Dat komt dan goed uit, want als ik je niet kus ben je ongenietbaar.

Hal: Hé, waar ga je heen?

Miranda: De laatste frutsels kopen, schat.

Hal: Ik dacht dat je de laatste frutsels tot het laatst bewaarde!

Miranda: Dat zijn heel andere frutsels.

Hal: Zeg, Ran, je hebt gezegd dat, als alle meubilair er was, we.... eh....

Miranda: Weet ik, schat. Weet ik. Maar ik moet nog zoveel doen.... Die blonde pruik past niet bij mijn trouwjurk en dus moet ik hem opnieuw passen met die zwarte op en....

Hal: Nu, waarom ga ik niet lekker mee....

Miranda: Omdat, in de eerste plaats er niets stommers is dan mannen in een winkel voor bruidsjurken.... vooral als ze in hun hemd lopen.... en in de tweede plaats moet hier iemand blijven om de loodgieter binnen te laten.... als hij tenminste op zaterdag komt.... In de derde plaats moet je absoluut wat aan die stomme deur doen die altijd vanzelf dicht gaat.... en in de vierde plaats al dat verhuizen is heel slecht voor je oksels dus neem maar eens gauw een douche!

Hal (*steekt zijn armen uit ten teken van overgave*): Oké. Oké. Ik snap het al. (*hij gaat naar de trap*) Ik zal wel maken dat ik wegkom voordat je nog iets bedenkt.

Miranda (*roept omdat ze hem niet meer kan zien*): Oh ja, en in de vijfde plaats, verwachtte je nog een telefoontje!

Hal (*blijft op de eerste trede staan*): Meen je dat nu?

Miranda (*zet de pruik voor de spiegel recht, maar heeft hem nog maar net aangeraakt als ze de deur moet grijpen die weer vanzelf dichtvalt*): Eén of andere mevrouw Poindexter.... (*als Hal niet begrijpend kijkt*) Hoor ik nu jaloers te zijn? (*het is een grap, want ze vervolgt opgewekt*)

Ze belde toen jij weg was om die tafel te halen. Ik heb gezegd dat je wel gauw terug zou zijn. Ze had een malle voornaam... (denkt even na) "Zenobia"!

Hal schrikt enorm, hij grijpt de trapeuning vast om niet te vallen terwijl zijn lippen geluidloos de naam "Ze-no-bia-Poin-dex-ter" vormen. Miranda praat door zijn stille spel heen.

Miranda: Ze kan ieder moment terugbellen.... (denkt even na) of zei ze nu dat ze wel even langs zou komen...? (ze haalt de schouders op en eindigt opgewekt) Hoe dan ook. Ik moet echt weg hoor, schat, anders is de winkel dicht. Doe! (af. Doet de deur achter zich dicht)

Hal wuift automatisch naar de deur zonder te kijken want hij kijkt met een angstige blik voor zich uit. Als de deur in het slot valt, doet hij een stapje vooruit om te kijken of ze werkelijk weg is, dan duwt hij zijn gebalde vuist tegen zijn tanden om zich te concentreren. Dan gaat hij als een slaapwandelaar, als een zombie naar de pruiken op de tafel. Hij pakt alles op en gaat langzaam de trap op. Hij verdwijnt links terwijl hij in zichzelf mompelt.

Hal (achter. Praat tegen zichzelf): Het is niet mogelijk..... Het moet een misverstand zijn.... Misschien... misschien is het een andere Zenobia Poindexter. (hij komt plotseling weer door de keukendeur op zonder pruiken e.d. en loopt naar het front) Het is tenslotte een redelijk normale naam.....?!

Hij houdt het niet meer uit. Gaat naar de kast en schenkt zich een stevige borrel in, drinkt het glas in één teug leeg, haalt diep adem en schenkt zich er nog één in. Hij brengt het glas naar de mond en op het moment dat hij wil drinken wordt er op de deur geklopt. Hij verstart, zijn handen beginnen zo geweldig te beven dat hij de drank uiteindelijk over zich heen giet. Hij zet snel het glas neer, veegt zijn handen droog aan zijn jeansbroek en trekt de schouders recht. Met een opgewekt nonchalante houding, die hij niet voelt, gaat hij naar de deur en opent die met een brede glimlach.

Hal: Hallo daar, ouwe reus....! (zijn lach bevriest en zijn gezicht wordt uitdrukkingloos als hij Bert Pandangus ziet staan. Bert is een jockey en ziet er ook zo uit: klein, mager, bijna jongensachtig uiterlijk; hij is ongeveer 30 jaar en zijn rechter pols hangt in een mitella aan zijn nek)
Bert: Hallo daar. Ouwe rover! (stopt, kijkt rond en fluit waarderend) Wow!

Jij hebt je hier keurig ingericht moet ik zeggen.

Hal: Bert, wat moet jij hier? Je hoort op de renbaan te zijn.

Bert (*knikt naar zijn arm*): Wat denk je dat dit is? Het ouwe liedje. Jij bent de enige in de hele wereld die me hier vanaf kan helpen. Dus ik dacht eerst hierheen.

Hal (*loopt ongelukkig achter Bert aan, die met grote ogen al de luxe aan het bewonderen is*): Hebben ze geen masseur meer op de baan?

Bert: Oh zeker, zeker. (*hij draait zijn hoofd naar hem toe*) Eén van die trek en ruk experts. Denkt dat 'n mep op de schouder en een stoombad de boel oplossen. Maar jij weet goed genoeg dat mijn schouder....

Hal (*ondanks dat hij ongerust is, bevoelt hij de schouder met kennis van zaken*): Wat heb je dit keer weer uitgespookt?

Bert (*krimpt ineem bij de aangegeven onderbrekingen*): Nu, ik stuurde Conjugal Amboy de bocht in.... ah!.... en de hele troep begon in te lopen, dus trok ik de teugels een beetje.... ooh!.... de teugels een beetje aan. Maar dat verdomde paard besloot het op zijn manier te doen en.... ai! Hé. Ietsje minder is ook wel mooi. Nu en opeens schiet die arm weer uit de kom.

Hal: Brute pech, Bert... (*laat Bert los en gaat naar de trap*)

Bert (*experimenteert, draait en buigt de schouder op en neer, krimpt soms ineem van de pijn*): Al met al viel het nóg mee. We kwamen als derde binnen. (*Hal wil de slaapkamer links verlaten*) Ik denk dat ik zo hard opsprong, toen mijn schouder uit de kom sprong, dat ik mijn tenen in zijn flanken heb gedrukt. Ik denk dat het net de goede plaats was, want hij sprong bijna over de andere paarden heen om bij de finish te komen. Maar ik moet in de negende race weer staan, dus ben ik als een speer naar de country club gerend. Maar jij was er niet. Ze hebben me dit adres gegeven. (*stopt als Hal de slaapkamer weer binnenkomt en de trap afloopt*)

Hal: Geen massageolie te vinden in de badkamer. (*hij duwt Bert naar de fauteuil*) Ga hier maar even zitten. Misschien kan ik hem er zo weer induwen.....

Bert: Ik hoop het van harte, ouwe jongen. (*tijdens de volgende dialoog gaat Hal achter de stoel staan en probeert de arm weer in de kom te krijgen*) De baan heeft een artiest van een masseur verloren toen jij naar de country club bent gegaan. Auw!

Hal: Zeg het even als je flauwvalt.

Bert: Nee, nee, ga maar door, het valt wel mee.... ah! Verdorie, dat doet zeer!

Hal: Wat doen we?

Bert: Doorgaan.... Het gaat goed. Ik kan voelen dat het beweegt.... ja, ja.... bijna.... aaaah! (*zakt in elkaar en kneedt de schouder om de pijn*)

weg te krijgen nu alles weer op zijn plaats zit. Hal ontspant zich) Ik wou dat de country club niet zo verrekte ver van de baan lag!

Hal: Het maakt niks uit. Ik ga daar toch over drie weken weg.

Bert (*werkelijk geschokt, houdt op met kneden, kijkt om naar Hal die er weer bedrukt uit gaat zien*): Oh nee, toch! Wat moet ik dan als dit weer gebeurt?

Hal (*gemaakt opgewekt*): Mmmm? Oh maak je niet ongerust. Je kunt altijd even hier naar toe komen.

Bert (*springt op en schudt Hal de hand*): Hé, formidabel. Je bent de beste kerel die ik ken.

Hal: Au!

Bert (*kijkt de kamer weer rond*): Weet je, ik had nooit gedacht dat masseurs zo'n goed inkomen hadden. Dit optrekje moet een fortuin kosten.

Hal (*neutraal*): Dit...? (*dan begrijpt hij wat Bert bedoelt*) Oh ja. Ik bedoel... niet echt een fortuin. Kijk, ik.... eh... (*besluit dat hij het maar beter kan zeggen*) Ik.... eh.... ga met de erfgename van een emeraldmijn trouwen.

Bert (*lacht*): Was dat maar waar, vriend. Nee, serieus, hoe kun je dit allemaal betalen?

Hal: Ik niet. Zij betaalt.

Bert (*realiseert zich dat Hal de waarheid heeft gesproken*): Goeie God. Bedoel je... echt waar? Hoe in vredesnaam komt zo'n strijkersbaas als jij aan zo'n griet?

Hal (*haalt zijn schouders op, is wat verlegen met de situatie*): Tja, ongeveer een maand geleden ging er in de country club wat fout met de deur van de stoomkamer. Ze viel flauw. Ik kon de deur open krijgen en haar naar buiten trekken. Ik ben toen mond op mond reanimatie begonnen. En toen..... toen ze weer bijkwam..... ben ik niet opgehouden.

Bert (*ziet het als een film voor zijn ogen*): Waw! Net als bij de film. Eerst is ze dankbaar.... neemt je mee uit eten om haar dankbaarheid te tonen.. dan 'n wandelingetje in het maanli.. Hal (*het klopt zo precies dat hij nu echt verlegen wordt*): Oké, oké, je hebt hem door. Behalve.... nu ja.... ik voelde me toch niet lekker toen zij betaalde..... en zij mij ophaalde in haar wagen... Ik bedoel maar, ik zou wel willen betalen, maar ik kan me de plaatsen waar zij heengaat niet veroorloven. Dus heb ik haar verteld dat het uit was.

Bert: En toen is zij naar haar psychiater gegaan....

Hal (*gaat naar de kast*): Nee, het was eigenlijk heel simpel..... Zeg moet je een borrel?

Bert: Eigenlijk niet. Ik moet nog rijden. Een halfje whisky dan. Hoe simpel

was het?

Hal (*schenkt een paar glazen in*): Ze bood me de helft van haar geld aan.

Oh, ik heb wel eventjes getwijfeld....

Bert: Voor goed fatsoen....

Hal (*geeft hem een glas*): Nee echt. Maar zij heeft me aan mijn verstand gebracht dat als de zaken andersom hadden gelegen, zij wel de helft van het mijne had aangenomen. Dus waarom dan ook niet in ons geval? Wie was er bij gebaat om met haar om te gaan op een economisch niveau waar ze de tranen van in de ogen kreeg?

Bert: Een scherpe griet dat moet ik zeggen.

Hal (*knikt*): Een geweldig stuk. Tjonge, jonge wat een combinatie. Dus.... heb ik maar toegegeven! (*hij heft zijn glas, Bert ook. Beide legen hun glas in één slok en zetten de glazen neer*) Ik voel me niet half zo schuldig als ik dacht.

Bert: Hé, zo onder elkaar gezegd en gezwegen.... hoeveel ben je waard?

Hal: Op dit moment nog evenveel als vroeger. Maar de familie-advocaat van de Kerwyns komt vanmiddag hier om me de papieren te laten tekenen en.....

Bert: Zei jij Kerwyn?.... De emerald-uit-Colombia Kerwyn?.... Dat ontstellend mooie stuk dat al in de krant komt als ze geld in een parkeermeter stopt?

Hal: Ja, die. En dat alles omdat ik bij de padvinders goed heb opgelet bij EHBO .

Bert: Ik was te klein voor de verkenner. (*zucht*) Moet je nagaan... (*begint afscheid te nemen*) Nu ouwe jongen bedankt zover en.... (*de telefoon gaat en Hal springt bijna uit zijn schoenen*) Hé, wat mankeert jou? Verwacht je één of ander rottelefoontje?

Hal (*niet overtuigend als hij naar de telefoon gaat*): Natuurlijk niet! (*grijpt de hoorn van de haak maar zegt heel timide*) Hallo? (*zucht hij van opluchting en zegt op gewone toon*) Ja, meneer Mackey, we verwachten u echt! Die mengkraan probeert zichzelf van de pijp te rammelen en.... Oh.... Ja natuurlijk..... Goed, maar probeer dan maandagmorgen zo vroeg mogelijk te komen..... Goed. Ja. Daag.

Bert (*terwijl Hal de hoorn op de haak legt*): Problemen, vriend?

Hal: De vrouw van de loodgieter is uitgerekend nu aan het bevallen. Hij zal proberen of hij maandag kan komen.

Bert: Dat probleem niet. Ik bedoel het probleem dat je had toen je in de ruimte stond te staren als de kandidaat op de avond van de verkiezingen. Opspringen bij ieder vreemd geluid, piepen als een muis als je aan de telefoon bent!

Hal (*aarzelt, neemt een beslissing*): Goed. Ik zal het je vertellen! (*loopt ondertussen naar de kast, schenkt een borrel in, drinkt die op en*

schenkt er nog een in) Ik verwacht een vriendin. Een oude vriendin. Ik heb in jaren niet aan haar gedacht....

Bert: Ojee?

Hal: Ze heet Zenobia Poindexter.

Bert (*lacht*): Op de hele wereld is er geen mens die Zenobia Poindexter heet.

Hal: Ze heeft al eerder gebeld. Ze kan ieder moment weer bellen. Misschien komt ze zelfs hier! Bert, wat moet ik doen? Hoe kan ik dat aan Miranda uitleggen.

Bert: Wie is in Godsnaam Miranda?

Hal: Miranda Kerwyn, de emerald-erfgename, mijn aanstaande bruid.

Bert (*schenkt zichzelf een glas in*): Ben je bang dat je goudhaantje erachter komt?

Hal: Oh ze weet het al. Ze heeft de telefoon opgenomen.

Bert: Waar maak je je dan druk.....

Hal: Ik bedoel, ze weet dat er een Zenobia bestaat. Ze weet niet wie dat is, ze moest in vliegende haast weg. Maar als ze terugkomt zal ze wel vragen stellen.

Bert: Dan lieg je toch gewoon.

Hal: En als Zenobia hier dan nog is?

Bert: Kijk, wat kan er nu helemaal gebeuren. Je hebt gewoon liggen kroelen met een jong ding.....

Hal: Dat is het juist. Ik heb niks gedaan! Ik heb haar nooit met één vinger aangeraakt. Nog nooit in al de jaren dat ik haar ken!

Bert (*vriendschappelijk ongeloof*): Oh, vooruit, Hal.... zit me niet te belazeren.

Hal (*in de war, ijsbeert tussen tafel en bank heen en weer*): Waarachtig niet. Als je haar kende zou je wel beter weten. Sluik donker haar met zo'n ouderwets knotje, meestal zitten er ergens een paar potloden in, dikke bril, slobbertrui, degelijke schoenen.....

Bert (*haalt zijn schouders op*): Als dat waar is kun je beter zorgen dat je vriendin haar wel te zien krijgt. Dat is toch geen concurrentie?

Hal (*draait zich om en grijpt Bert bij zijn shirt*): Nee! Ze mogen elkaar niet zien. Nooit!

Bert (*probeert zijn glas rechtop te houden, maakt zich los*): Hé, denk je nog wel even aan mijn schouder? Het is nog hartstikke gevoelig.

Hal (*laat hem los, neemt een slok*): Sorry, Bert. Ik ben mezelf niet meer.....

Bert (*heel droog*): Wat is er aan de hand? Ik snap er niks van. Wat is dat dan voor een griet?

Hal (*gaat naar front, wanhopig*): We zijn samen naar college geweest.... (*Bert haalt zijn schouders op, neemt nog een slokje*) Ze was mijn

kamergenootje. *(Bert verslikt zich zo erg in zijn slok dat hij van verbazing achterover op de bank valt)*

Bert *(komt weer wat tot zichzelf)*: Je kamergenoot?!

Hal: Denk jij nog altijd dat Miranda daar begrip voor op kan brengen?

Bert *(krabbelt overeind terwijl hij de gemorste drank van zijn shirt veegt)*:

Maar-maar.... ik bedoel, ik heb wel eens gehoord dat daar stelletjes samenwoonden maar.... verdorie Hal.... een dikke bril.... potloden..... degelijke schoenen?!

Hal: Snap je het dan niet? Daarom heb ik haar juist gekozen! Iedereen wilde er uit zien als een hippie, ik ook!

Bert: Jij ook....?

Hal: Bert, ik ben naar college gegaan om iets te leren. Ik wilde wat bereiken in het leven! Ik had geen zin om vier jaar te rotzooien. Nu, Zenobia dacht er precies zo over. Dus zijn we gaan samenwonen: als kamergenoten verwachtte niemand van ons dat we afspraakjes met anderen zouden maken en we leken nog altijd echte hippies.

Bert: Geloof jij werkelijk dat er ook maar iemand in deze wereld is die dat zal geloven?

Hal: Ik verwacht dat jij het gelooft! Waarom zou ik tegen jou liegen?

Bert: Dat klinkt redelijk....

Hal: Ik maak me zorgen om Miranda. Het kan niet schelen hoe een andere vrouw eruit ziet....

Bert: Tja, als je het licht uitdoet, zie je er toch niks meer van!

Hal: Juist!

Bert: Hé, maar je hebt dat masseren toch niet op college geleerd?

Hal: Welnee! Ik heb een graad in pedagogie. Ik was van plan in het onderwijs te gaan. Maar toen ik mijn diploma had en het salaris van een onderwijzer naast mijn kosten voor levensonderhoud legde begreep ik meteen dat..... *(haalt de schouders op)*

Bert *(maakt de zin af)*: Er beter gewreven kon worden.

Hal: Als je 't maar weet.

Bert: Maar wat ga je nu doen?

Hal *(ijsbeert nerveus naar de wandtafel)*: Ik wou dat ik het wist! Ieder moment kan de telefoon gaan of kan iemand aan de deur kloppen en dan..... *(blijft staan, pakt een stuk papier dat naast de telefoon ligt)* Hé, wat is dit hier? Dat moet haar telefoonnummer zijn! Miranda heeft haar telefoonnummer opgeschreven! *(begint meteen te draaien)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto